

LIVIU REBREANU

NUVELE

Editura Herra

CUPRINS

Tabel Cronologic	3
Cântecul iubirii	13
Proștii	20
Culcușul	28
Golanii	43
Vrăjmașii	58
Cerșetorul	61
Bibi	68
Norocul	75
Pozna	81
Catastrofa	87
Cântecul lebedei	125
Ițic Ștrul, dezertor	135
Ghinionul	153
Fiara	159
Omul mic și oamenii mari	166
Cumpăna dreptății	174

CÂNTECUL IUBIRII

Prin geamurile petecite se strecoară leneșe cele din urmă tremurări ale amurgului. Lumina ruginie pătrunde în casă din ce în ce mai cernită, umplând odăița cu umbre deșirate. În vatră flăcările roșcate pâlpaie domol, se preling ca niște limbi de șarpe în jurul ceunașului funinginit, în care apa de mămăligă hohotește înăbușit. Adieri răcoroase rătăcesc pe sub pereții coșcovi, se furișează înlăuntru și-nvălmășesc, câte-o clipă, jocul blajin al focului...

Pe prichiul cuptorului, moș Costan șade pipernicit și tăcut, cu privirile pribege, cu gândurile cine știe unde. În fața lui, Ileana, o fetișcană ca un bobocel înrouat, răsucește repede-repede firul subțirel de in.

– Spune, tăticule... mai spune! bâlbâie fata cu glas moale, care, în liniștea înserării, răsună întocmai ca un fășâit ușor de aripi.

Barba bătută de brumă a moșneagului tremură o clipă. Se uită galeș, pe sub gene, la Ileana, pe care lumina trandafirie a flăcărilor o învăluie într-o haină scumpă din povești, apoi, cu glas lin, cu ochii închiși, parc-ar citi în carte vremile trecute, începe:

– ... Uite... era fetișcană, ia, așa ca tine. O guriță cât o cireasă coaptă și doi ochi albaștri cum e cerul când e mai limpede. Și cum râdea, cum râdea! Îți fura inima.